

KULDMUNA

NR 34

DETSEMBER 2012

Sa loed Tabasalu lasteaed Tibutare uudistelehte.

PÄEV LÄBI ON PÄEV
igal päeval on oma algus
igal päeval on oma valgus
igal päeval on oma hää
päev
läbi on päev

/Ott Arder „***Päev läbi on päev“/

Aasta 2012 oli Tibutarele järjekordne
põnev ja toimekas aasta...

Kuldmuna lk 2-3 saate lugeda meie lasteaia
direktori mõtteid möödunud aastast ning häid
soove uude algavasse aastasse...

**Rõõmurohket uut aastat väikestele
ja suurtele tibutarelastele, meie
lähedastele ja sõpradele!**

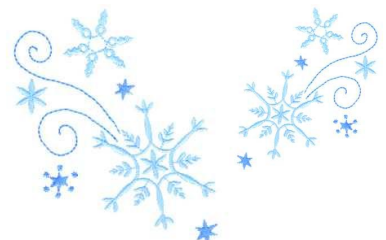

Tibutare selle aasta jõulukaardi
aluseks oleva kunstitöö autor on
Meribel Sarah Kiviselg (5a 2k)
(juhendaja Ave Peebo)

Loe näitusest
JÕULUKAARDID LÄBI AEGADE
Kuldmuna lk 14

ÕNNITLEME

- 9.jaanuar – **SIRJE REINLA 55**
10.jaanuar – **PILLE PUUSSAAR**
12.jaanuar – **ANNELI TAMMIK**
18.jaanuar – **MERILIN VIHAND**

Aasta 2012 Tibutare...

Aasta 2012 oli Tibutarele järjekordne põnev ja toimekas aasta.

Jaauanuaris esines Kröllide rühm põneva lavastusega „12 kuud“ ja Tabasalu Ühisgümnaasiumi õpetajad jagasid kogemust laste koolivalmiduse teemadel. Meil külastas mobiilne planetaarium ja käisime piilude abiga mängulisel lennureisil „Maailm on suur“.

Veebruaris tähistasime Eesti Vabariigi sünnipäeva fotonäitusega „Meie kaunis Eestimaa“ ja nautisime südamlukku teatrietendust „On vaid hetk“ (teater „Sõna & Tants“). Meie aeroobikaringi tüdrukud osalesid edukalt festivalil Koolitants 2012.

Märtsis toimus Tibutare uudne muusikanädal ja meie personal

osales õpetajate toetusstreigis. Korraldati põnevaid üritusi – Tibutare Meistrivõistlused

rahvastepallis, Tibutare Laululind 2012 ning osalesime lisaks ka Keila rahvastepalliturniiril ja Harku valla lauluvõistlusel.

Koolitasime iseend ja lapsevanemaid meediakasvatuse teemal, pidasime kevade sünnipäeva ja sorteerisime prügi koos Sipelgas Ferdaga.

Aprillis aitasid Muumid meil aru saada „Üheskoos

elamise mõttest“ ning Kiisud viisid läbi kevadkarnevali. Tähistasime üheskoos lihavõtteid toreda kunstinäitusega lasteaia koridoris. Koolieelikud külastasid Tabasalu Ühisgümnaasiumi, kus sügisel peaksid paljud oma kooliteed alustama.

Mais toimus kontsert emadele „Laulan minu rõõmu südame“, mis meie õuealal lisaks lastele ka isad laulma ja tantsima pani. Tibutare spordipoistel ja –tüdrukutel oli kevad väga aktiivne – võisteldi Harku valla koolieelikute teatevõistlusel, üleriigilisel lasteaedade spordipäeval ja sõpruskohtumisel rahvastepallis Teelahkme lasteaia koolieelikutega. Võimlejad osalesid Pangapealse Lasteaia tantsupäeval ning koolieelikud Harku Lasteaia korraldatud Tuudelepa

metsaretkel. Üheskoos otsisime koos lastega projekti „Otsi Otti“ raames meie liikumisõpetaja Annat, kes oli eksinud Tabasalu Looduspargis.

Pikk ja toimekas kuu lõppes lõpupeoga, kus saatsime kooli meie Naksid ja Krõllid lapsed, Tibutare 41. lennu.

Juunis osalesid meie tublid võimlejad võimlemispeol „Igavene ring“, võtsime kokku õppeaasta ja õnnitlesime aasta parimaid ning valmistusime suvepuhkuseks.

Lasteaia puhkuse ajal toimetasid ehitajad meie Aasta Tegu 2012 tiitli võitja, Tibutare uus katus, kallal. Tagasi tööle tulles saime vihmast suvelõppu nautida juba valmis ja vettpidava katuse all!

Augustist liitus meiega 44 uut pisikest tibutarelast, kes nüüdseks on kõik kenasti lasteaiaiga harjunud. Panime paika oma uue õppeaasta tegevuskava ning eesmärgid.

Septembris tähistasime tarkusepäeva, koolitasime end tegevuskava elluviimiseks väärtuskasvatuse teemadel, lastevanemate kaasabil viisime läbi talgud meie õueala korrastamiseks, tähistasime Naksid abiga Mihklipäeva ning lastevanemate abiga sügise sünnipäeva.

Oktoobris kordasime ühiskoolitusel üle tervisliku toitumise põhitõed, tähistasime õpetajate päeva ning Krõllid abiga orienteerusime oma kodukohas.

Novembris pidasime Tibutare sünnipäeva koos südamliku õpetajate etendusega „Kingitus kõige nõrgemale“ (korraldajaks Kiisud), valmistasime ühiselt sünnipäevatorti, osalesime väärtuskasvatuse konkursil, pidasime isadepäeva üheskoos mängides ja süütasime esimese advendiküünla. Kordasime koos Tabasalu Ühisgümnaasiumi õpetajatega veelkord üle koolimineva lapse vajalikud oskused ja tõdesime ühiselt, et teeme siin Tibutares õiget asja.

Läbi sai ka aasta viimane kuu, mis ei olnud vähem toimekas eelmistest. Advendiküünalde süütamine, lindude toitmine, salvide ja laulude õppimine, päkapikkude otsimine – ehk jäi vahel harva aega ka sussi sisse piiluda?

Koostöös vanematega valmis meie koridoris näitus „Jõulukaardid läbi aegade“, Piilude rühma ja lastevanemate abiga saime osa jõululaadast. Nautisime rühmade jõulupidusid, kust ka Jõuluvana isiklikult läbi astus ...

Jõudsime aasta jooksul koolitada üliõpilasi Tallinna Pedagoogilisest Seminarist, Tartu Kõrgemast Meditsiinkoolist ja Tallinna Tervishoiu Kõrgkoolist. Meie töötajaskonnaga liitus kaks noort õpetajat, saime juurde ühe tibutarelaste lapse ja kaks lapselast.

Ja läbi ta saigi. See aasta 2012.

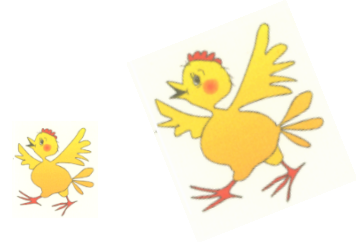
Kellele rahulik, kellele toimekas, kellele õnnelik või väikese kurbusega. Kindlasti on ta olnud meeldejääv.

Õnnelikku uut algavat!

Lea Treiberg
Direktor

LUUBI ALL

Rubriigis LUUBI ALL tutvume igas Kuldmuna numbris ühe Tibutare töötajaga lähemalt.
Valiku, kellest millises lehenumbris juttu tuleb, otsustab loos.

Seekord on luubi all majahoidja **MARI KARIK**.

Mari 1970ndatel (foto: erakogu)

Nimi MARI KARIK

Sünniaeg, tähtkuju 2.detsember 1946,
Ambur

Kellena Sa Tibutares töötad
Majahoidjana

Kaua Sa oled Tibutares töötanud
Majahoidjana sai täis 16 aastat. Varem olen töötanud 6 aastat sõimerühma söögitädina (1977-1983).

Kuidas sattusid lasteaeda tööle
Esimene kord kutsus mind toonane metoodik Maaja Mänd, keda tundsin varem, sest kuhi ikka kahe väikse lapsega tööle minna. Vahepeal töötasin haudejaamas ja

kui seal töö otsa sai, sattusingi uuesti lasteaeda. Tuttavad olid ju ees.

Mis meeldib sulle sinu töö juures kõige enam

Mulle meeldib liikuda, ei pea ekstra trenni tegema, vaid saab tööl koormuse kätte. Meeldib lilli istutada ja hooldada. Ja lapsed on ka toredad, kui tulevad kõike küsima ja aitama.

Mis on lasteaias töötamise juures kõige raskem

Ainuke raske asi on liiga palju lund, kui enam jõud üle ei taha käia.

Mida pead oluliseks töös lastega (laste kasvatamisel)

Lastega peab rääkima, tegelema, nõudmistes järjekindel olema ja kindlasti kallistama ja kiitma.

Sinu enda lasteaiakogemus (lapsepõlv)

Olen lasteaias käinud olude sunnil Siberis. Ise ei mäleta sellest midagi, kuid ema sõnul õppisin 2-aastaselt kiiresti vene keeles nukkudega mängima.

Millised on sinu huvid ja hobid

Mulle meeldib teatris ja kontsertidel käia. Ka loen pidevalt. Olen varem päris pikalt rahvatantsu tantsinud. Üle 10 aasta olen reisimisest sõltuvuses.

Mida tahad veel endast rääkida

Mulle meeldib, et 40 aastat tagasi sattusin siiakanti elama, lähedal on loodus, meri ja ka linn. Meeldib ka Tibutares töötada ja loodan veel vastu pidada mõnedki aastad.

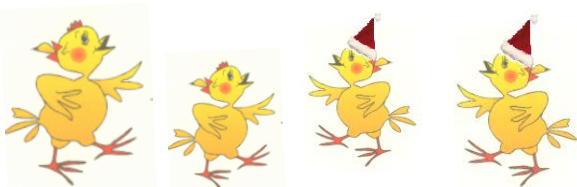
Detsembrikuus toimunust

- 26.novembrist 21.detsembrini olid Tibutares **praktikal Tallinna Ülikooli Pedagoogilise Seminari koolieelse lasteasutuse õpetaja eriala II kursuse üliõpilased Anneli Virves, Raili Kont-Kontson ja Triinu Lüüde**, kelle juhendajateks olid Muumide õpetajad Marju Kuusmaa ja Helin Laimets ning Mikide õpetaja Anneli Tammik (praktikantide tegemistest ja muljetest Tibutares loe Kuldmuna lk 9)
- 30.novembril sai Tibutares alguse jõuluaeg – **süütasime** esimese **advendiküünla**. Advendiaega tähistasime 7., 14. ja 21.detsembri hommikupoolikutel advendiküünalde süütamisega.
- Lasteaia pikas koridoris sai vaadata **näitust „Jõulukaardid läbi aegade“**, mis valmis lastevanemate ja personali koostöös (loe Kuldmuna lk 14)
- 5.detsembril kell 9.30 vaatasime Anne Velli Lasteshow **etendust „Jõulumemme jõulutööd“**
- **11.detsembril** esinesid Tibutare muusikaringi lapsed **puuetega laste jõulupeol** (lapsi juhendas muusikaõpetaja Irena Bormann-Eskor, muusikaringi tegemistest loe Kuldmuna lk 11-12)
- 13.detsembril toimus Piilude rühma eestvedamisel **Tibutare jõululaat** (loe Kuldmuna lk 13-14)
- Suured tibutarelased tähistasid jõuluaega **kontserdikülastusega** 15.detsembril
- 17.detsembril kell 11.00 toimus koduste laste **jõulupidu, kus esinesid Sipsikute rühma lapsed**
- **Jõuluvana külastas meie lapsi:**
 17.detsember kell 17.00 – TIBUD & SIPSIKUD
 18.detsember kell 17.00 – MIKID & NAKSID
 19.detsember kell 17.00 – PIILUD & KRÖLLID
 20.detsember kell 17.00 – KIISUD & MUUMID

NÄDALATEEMAD jaanuaris

- **TALVINE LOODUS** – kord külmetab, siis sulatab... kord härmas ja imeline, siis libe ja sompus... Eestimaa ilm ja loodus pakub nii mõndagi avastamiseks ja uudistamiseks.
- **KÜLMALE MAALE** – reisime põhja- ja lõunapoolusele, et teada saada, kuidas elavad jääkaru, pingviin ja teised põnevad loomad-linnud
- **SOOJALE MAALE** – Kui raske on elevant? Kui pikk on boamadu? Kas kaelkirjak näeb kõikjale? Miks jõuhobu haigutab? Tahaks soojale maale palmide alla...
- **AEG JA RUUM** – aeg ja aastaajad, maad ja rahvad, planeedid, päike, kuu ja nii mõndagi veel, mida uurida ja teada saada

ÜRITUSED jaanuaris

- Jaanuari kaks esimest nädalat on Tibutares **riiklik järelevalve** (järelevalvet teostab Harju Maavalitsuse haridus- ja kultuuritalituse peaspetsialist Eevi Roos)
- 7.jaanuaril on aeg öelda „**Hüvasti, jõulukuusk!**“ – kõik tibutarelased saavad osa Muumide ja Kiisude õpetajate etendatud jõluetendusest ning tuletavad meelde jõululaulud ja -luuletused
- **28.jaanuaril** kell 11.30 vaatame Miku-Manni teatri **etendust „Kõige parem“**
- Jaanuarikuusse mahub Mikide rühma korraldatud **ühisüritus „Otsi sõpra talvel“**
- Toimuma saab traditsiooniline **meisterdamisõhtu**

Kaastööd Kuldmuna jaanuarikuu numbrisse on oodatud **28.jaanuariks**

e-postiaadressil metoodik@tibutare.edu.ee

Oodatud jutud, pildid, teadaanded, laste jutud ja kunstitööd, töötajate mõtted, vanemate tagasiside jne

Jõuluaeg on imede aeg...

Jõuluaega mahtus tibutarelastel terve rida erinevaid üritusi – nii väikestele kui suurtele tibutarelastele, aga ka lastevanematele ja sõpradele.

Nagu igal aastal, üllatasid ka sel aastal nii väikesi kui suuri tibutarelaste päkapikud, saime osa imekaunist jõulukaartide näitusest, toimusid jõululaat ja jõulupeod.

Kiires jõuluajas said Mikide ja Muumide rühma lapsed ja ka õpetajad ning praktikandid väga imelise kogemuse osaliseks, millest loe Kuldmuna lehekülgedel 6-9.

EI VÕI OLLA!

Me kõik vajame aeg-ajalt abi ja küll on meeldiv, kui see abikäsi siis ulatataksegi. Muumide ja Mikide rühma lapsed soovisid aidata metsloomi ja linde, kellel on talvel paksu lumega toidu saamine raskendatud. Niisiis otsustasime, et seome kasuliku põnevaga ja läheme ühel päeval metsa.

Kolmapäeva õhtupoole panime turvavestid selga, otsisime käekõrvale sõbra ja asutasime koos muumidega tee. Vaatepilt oli uhke: üle kolmekümne lapse taskulampide tuledesäras liikumas pikas kolonnis metsa poole. See meenutas jaaniussi, kes on millegipärast keset talve ärganud.

Sätme teele...

Metsa äärde jõudes märkasime taamal tulukesi. Ei või olla, kas tõesti meid juba oodati! Kas usute või mitte, aga teerada metsasügavusse oli palistatud imekauni küünlasäraga. Lumi, vaikus, pimedus, taskulambivalguse laigud ja need küünlatuled tekitasid tunde, et oleme saabunud võlumaale.

Veidi kõndinud mööda valgustatud rada, otsustasime kaasavõetud toidu panna lumme, kändudele ja okste külge. See tehtud, astusime edasi, sest kaugemal oli näha puuksa küljes latern ja ei või olla, korv kirjakestega Mikide ja Muumide rühma lastele ning kaks kingipakikest. Kirja lugesime muidugi kohe läbi ja selgus, et päkapikud teadsid meie metsa tulekust. No jah, pole ka ime, nad ju piiluvad kogu aeg akende taga. Päkad andsid teada, et on meie tegemistega kursis ja jälgivad meid pidevalt kuni jõuluvana tulekuni. Öeldud oli ka see, et nad tänavad meid tehtu eest ja kostitavad pähklitega.

Ei või olla! Äkki kuulsime kellukeste helinat ja see võttis küll hingetuks. Kuulatasime veel, jälle! Mis see siis olgu, midagi vilksatas eemal tee peal, aga hästi ei saanud aru kah. Otsustasime, et kui seal ongi ehk päkapikud toimetamas, siis laulame neile ühe laulu. „Päkapikk läks teele“ lauldud tardusime taas ootusesse ja meil vedas! Te muidugi ei usu, aga me nägime päris päkapikku, kes tõttas latern käes mitu korda üle meie ees oleva metsaraja. Oleksime tahtnud sinna jääda ja seda vaatepilti veel ja veel näha, kuid pidime kiirustama, sest mõned lapsed läksid trenni ja vanemad ka juba ootasid. Muinasjutt jääb aga kauaks meie hinge ja see soojendab südant ka siis, kui vahel on raske. EI VÕI OLLA, USKUMATU!

Mikide rühma õpetajad Anneli ja Liis ning praktikant Triinu uurisid lastelt:

KES ON PÄKAPIKK?

MILLINE ON PÄKAPIKK?

KUS ELAB PÄKAPIKK?

MIS ON PÄKAPIKU TÖÖ?

MIKS PÄKAPIKK LASTELE KINGITUSI TOOB?

KUIDAS PÄKAPIKK KINGITUSI TOOB? KINGITUSED ON VAHEL SUURED, AGA PÄKAPIKK VÄIKE?

PÄKAPIKK TOOB ÜLLATUSI HEADELE LASTELE, AGA MILLISED LAPSED ON HEAD? KAS TÄISKASVANUTEL KA PÄKAPIKK KÄIB?

LAURA LISANNE (4a 10k):

Päkapikk on jõuluvana, tal on tutt küljes, punane mantel seljas, hallid saapad jalas ja käes erilised kindad. Ta näeb naljakas välja, ta on nagu prillikas. Päkapiku tööks on tuua lastele kingitusi ja kogu aeg lindudele süüa viia. Nad elavad suure kuusekännu sees ja vaatavad kirju, mida lapsed tahavad (mina tahan merineitsit – sädelevat; otsivat jänkut, kes otsib sind ise üles). Päkapikkudel on põdrad ja neil on vankrid ning nad seovad pakid kinni. Päkapikud vaatavad, kas lapsed on head, ongi, siis panevad kommi sussi sisse. Head on need lapsed, kes magavad hästi. Täiskasvanutel ei käi päkapikud, minu emmel ei käi. Ma joonistan talle ise pildi.

GREN (4a 7k):

Päkapikud on väikesed ja paksud, nad teevad kingitusi. Neil on punane müts, palju punast värvi: pluus ja püksid. Päkapikud elavad kännu sees, puu all, kõikide puude all. Nad teevad lastele kingitusi, vahepeal puhkavad ja teevad arvutis tööd. Nad toovad lastele kommi. Miks headele lastele tuuakse kingitusi? Ei tea... sellepärast, et halbadele ei tooda. Toovad sest neil on kommid olemas, need tuleb lihtsalt sussi sisse panna. Kõikidele peab ju komme tooma. Suurte asjade toomiseks tuleb õla taha panna suur kott, tulla lasteaeda, võtta jalanõud ära, panna taskulamp tööle ja panna asjad sussi sisse. Meil on lasteaias kõik head lapsed, kodus ka. Käituvad ilusti, ilusti tuleb ju käituda. Ilusti tähendab seda, kui mänguasi katki läheb, ei pea jonnima hakkama. Jonnida ei tohi, sest siis ei tooda kinke. Täiskasvanud vajavad ka kinke. Minu issi ütles, et tema ei taha, aga emme ütles, et ikka on vaja suurtele ka tuua.

„PÄKAPIKK“
Richard Pottmann 4a 10k

GRETE-LIISA (4a 6k):

Päkapikud elavad Lapimaal. Neil on habe, tutimüts ja nad on üleni punased. Nad toovad lastele kommi ja peavad ka jõuluvana aitama. Päkapikud toovad kingitusi sellepärast, et nad on selle jaoks mõeldud. Suuri kingitusi toovad nad kahekesi, kolmekesi, neljakesi.... Head lapsed on need, kes ei tee pahandust. Täiskasvanutel käivad küll päkapikud, aga minu issil ei käi, sest ta pole ise tahtnud.

MARCUS (4a 7k):

Päkapikk on selline, kes paneb kommi sussi sisse, kui laps ei näe. Päkapikud on väikesed, neil on punane müts, taskulamp, kott on ka. Nad on hästi väikese habemega. Neil on ka oranži-musta värvi saapad, tegelikult on tal musta värvi. Nad elavad põhjamaal, ma lähen varsti sinna. Päkapikud pakivad kingitusi, teevad ise saraküünlaid ja komme, toovad kinke ka sussi sisse. Kingitusi toovad nad sellepärast, et lapsed saaksid kommi, toovad ainult headele lastele. Suuri kinke saavad päkapikud tuua võib-olla..., kuidagi ikka saavad tehtud. Head lapsed on need, kes ei tee teistele haiget, ei löhu teiste asju, ei löhu lilli ja süües ei räägi ning kuulavad teise lapse juttu. Kui suured sussi aknale paneksid, siis nad võiks saada, aga ma küll ei tea, et nad saaksid. Kui nad sussi paneksid...jah, siis nad saaksid muudkui magusat.

„PÄKAPIKK“
Marissa Reiter 4a 8k

KRISTER (4a 11k):

Ma ei teagi, kes päkapikk on ... toob kinke. Ta on punane, must kingikott seljas, valge pika habemega, punase mütsi ja valge tutiga, punase mantliga. Ta elab Lapimaal. Ta toob lastele kinke: teeb kinke ja siis viib lastele. Kinke viib päkapikk sellepärast, et lapsed on võib-olla liiga vaesed ja ei saa ise osta, aga laps ikka tahab. Suured kingid paneb saanile; pödrad on ees ja kingid lähevad saani. Head lapsed on need, kes ei tee pahandust, kes asju ei löhu. Head lapsed ei või emmele-issile vastu haukuda, muidu jääb kingist ilma. Täiskasvanud saavad ka kingi, kui nad sussi aknale panevad.

MAGNUS (4a 10k):

Päkapikud on punase kotiga, neil on habe ees. Nad toovad sussi sisse kinke. Päkapikud on suured, mõned väikesed ja nad sõidavad saaniga, kui on talv. Päkapikud elavad metsas. Me käisime metsas ja nägime. Tööks on neil komme teha. Kui lapsed on head, siis nad toovad kinke. Suuri kinke toovad saaniga ja neil on võlumüts peas. Põhjapödrad aitavad ka. Head lapsed? Näiteks mina olen hea laps. Kui keegi teeb lollusi, siis ei too.

„PÄKAPIKK“
Oskar Kutsar 4a 11k

CHRIS ANDRAS (4a 7k):

Päkapikk on see, kes toob asju. Ta on punane, väike, punase mütsiga, musta vööga ja tal on kampsun. Nad elavad piparkookide majades põhjamaal. Päkapikkude ülesanne on tuua komme, akna taga luurata. Nad kasutavad võlukeppi, võlumütsi ja taskulampi. Võlumüts aitab läbi akende ja seinte minna, võlukepp aitab sisse võluda. Kinke toovad nad sellepärast, et nad on päkapikud, nad toovad salaja. Kui kingid on suured, siis tulevad kahekesi koos. Head lapsed on need, kes ei löö üksteist.

NORA (4a 6k):

Päkapikk on põialpoiss. Tal on võlumüts, valge habe, ta kannab rohelisi või punaseid riideid. Elavad põhjamaal – ma täpselt ei tea. Nad toovad igale lapsele sussi sisse kommi, pakivad ka kinke. Kinke toovad päkapikud neile, kes on olnud head lapsed, suuri kinke toovad võlumütsi abil. Head lapsed koristavad oma tuba, on isale-emale head, söövad kogu toidu ära, ei tee pahandust. Meie oleme kogu aeg head lapsed. Ma ei tea miks nad täiskasvanutele midagi ei too – nad on suured?

TARE, KUHU MAHUB PALJU HÄID TIBUSID...

Nimeks mul Triinu. Neli nädalat olin ma üks Tibutare praktikantidest. Saatuse tahtel sain kokku Mikidega. Suurepärase kirju seltskond, tänu kellele see kogemus niivõrd toredaks ja nauditavaks sai. Juhendajaks sai Anneli, taaskord väga tore nii inimese kui ka juhendajana. Peab ära märkima ka Liisi ja Marianne, kes mind toetasid ja samuti aitasid mikidega koos toimetada. Koos sai ettevõetud nii mõndagi, käidud metsas, ja oh üllatust, nähtud päkapikku – seda juba igapäev ei näe, külastatud päkapikukontorit, kus said kõik päkapiku postkasti meisterdada, läbitud imearmas jõulupidu... Igatahes, selle aja jooksul sai ette võetud palju vahvat, õppisin lastelt nii mõnegi nipi. Näiteks Laura rääkis mulle väikse nipi, kuidas küll tema juuksed nii pikad on – tuleb lihtsalt PALJU süüa ja neid palju kammida, vahepeal ka palsamit panna. Ja nii ma tegingi ning ennäe imet – toimiski. Tundub, et ütlus „Lapsesuu ei valeta“ vastab täitsa tõele.

Triinu ja väikesed mikid-päkapikud

Fotod lk 6 ja 9: Triinu Lüüde, Anneli Virves

Tibutare väärrib oma nime, sest seal käib nii palju vahvaid suuri ja väikeseid tibusid. Suured tibutarelased, ehk siis lasteaia kollektiiv, näitas ja õpetas, kuidas käib elu suures lasteaias, igaüks panustab midagi ja kokku tulebki - EDUKAS JA TUBLI LASTEAED. Võib luua võrdluse, Tibutare on justkui pusle, kõik tükid on tähtsad ja olulised, et toimiks tervikpilt ja hea töö. Just seda ma lasteaia kollektiivilt õppisingi.

Suur aitäh, KÕIKIDELE tibutarelastele, nii suurtele kui ka väikestele, kes andsid ühele praktikandile suurepärase kogemuse, nii lasteaia töös kui ka elus eneses.

Triinu Lüüde

Tallinna Ülikooli Pedagoogilise Seminari II kursuse üliõpilane

Neli vahvat nädalat Tibutares

Meie oleme Raili ja Anneli. Viibisime 26. novembrist 21. detsembrini praktikal Tibutares, Muumide rühmas. Neli nädalat Muumidega oli üks ütlemlata tore aeg, saime juurde palju uusi teadmisi ja praktilisi kogemusi. Eriti meeldejääviks kujunesid Mikidega metsaskäik, jõululaat ja jõulupidu.

Metsaskäigust jääb kindlasti veel pikaks ajaks meelde päkapikk, kes laternaga meist mitte väga kaugel tee rajal, jalutas. Kui palju on inimesi, kes võivad öelda, et nemad on päris päkapikku näinud? Me usume, et neid ei ole väga palju. Oleme õnnelikud, et meil õnnestus sellest kogemusest osa saada.

Samuti oli tore osa võtta jõululaadast ja näha ühe lasteaia jõulupeo korraldamispoolt. Väga armas oli näha, kuidas paljud lapsevanemad olid vaeva näinud, et jõululaadale huvitavat kaupa müügiks tuua.

Jõulupeo eelne aeg oli üsna ärev, oli see ju meie esimene kord osaleda lasteaia jõulupeol korraldaja poolena. Veel enne saali astumist peksis süda ärevalt, kuid juba saalis olles kadus viimnegi ärevus ja kõik sujus hästi. Suur üllatus oli kuulda jõuluvana käest ka meie nimesid. Aga muidugi – jõuluvana ei jäta kedagi pakita. ☺

Suur aitäh meie juhendajatele Marjule ja Helinile ning samuti Enele ja kõikidele teistele tibutarelastele, tänu kellele meie praktika kujunes väga toredaks ja meeldejääviks.

Raili Kont-Kontson ja Anneli Virves

Tallinna Ülikooli Pedagoogilise Seminari II kursuse üliõpilased

Ühistranspordiga Kumusse kunsti nautima

Läbisin koolituse raames huvitava koolieelikutele ja algklassidele mõeldud kunstiprogrammi **“Ring, ruut, kolmnurk”**, mis on seotud näitusega „Geomeetiline inimene”. See on näitus Eesti Kunstnikkude Rühmast ning 1920.–1930. aastate maailmapildist ja kunsti uuendustest.

Tutvustatakse geomeetrilistele vormidele tuginevat kunsti. Uuritakse kunstiteoseid, mille loomisel kunstnik on lähtunud ringist, ruudust ja kolmnurgast. Räägitakse Eesti Kunstnikkude Rühmast ning matemaatika ja kunsti vahelistest seostest. Tunni lõpus püütakse erinevaid kujundeid omavahel liita ja lahutada, jagada ja korrutada, suurendada ja vähendada ning luua ise üks kompositsioon. Kuna tegemist oli kunsti ja matemaatika integreerimisega, tekkis kohe idee pakkuda seda Piilude rühmale koos õpetaja Leaga. Kuna näitus jaanuaris suletakse, tuli kiiresti tegutseda. Leidsimegi koos odavama ja lastele põnevama lahenduse sõita ühistranspordiga. Mõeldud, tehtud.

Logistiliselt oli kõik planeeritud ja sõit kulges viperusteta. Trammisõit oli lõbus, aga sellele järgnenud jalgsi teekond Kadrioru lõppepeatusest Kumuni mõnele lapsele pikk, iga tee ääres oleva maja kohta küsiti, kas on Kumu?

Igavus kadus, kui kunstimuuseumi tohutu suur fuajee lausa kutsus jooksmas. Õnneks oli seina ääres moodsa kunsti saavutus – autorehvidest toolid, kuhu lubati ronida, oh kui tore!

Programmi viis läbi üliõpilane, keda jälgis juhendaja. Lapsed jälgisid huviga näitust ja võtsid tegevusest aktiivselt osa. Nende vastused olid arukad, kohati armsalt naljakad, tekitasid meis imetlust ja heameelt. Geomeetrilisi kujundeid tundsid kõik. Kui igaüks sai valida maalide hulgast lemmiku, siis jagunes arvamus

poiste ja tüdrukute omaks (naiselik ja mehelik)☺.

Tegevuse lõpuks sai igaüks ise magnetseinale kokku panna oma geomeetrilise pildi, mille põhjal pidi jutustama. See oli põnev tegevus, aga iga hea asi saab ükskord otsa. Tänu programmi läbiviijatele öeldud, seadsime ennast minekule, et jõuda õigeks ajaks bussi peale. See läks küll napilt, aga maha ei jäänud. Kõik olid rõõmsad ja natuke väsinud. Kaneelisaiake, mis lasteaias ooteks, maitstes imehästi ja oli kogu loole punktiks.

Hiljem lastega vesteldes selgus, et õppekäik jättis kõigile positiivse elamuse. Gretele meeldis, et pildid ”rääkisid” oma loo, Martinile maalid kus tuli kuulata pillimängu. Saarale meeldisid ilusad pildiraamid ja ise geomeetrilistest kujunditest pilti kokku panna. Aller oskas vastata küsimusele, mis tähendab KUMU ja talle, et maalidel kujutatud inimesed olid kujunditest, samuti Gerretile. Katariina ja Kaur tundsid rõõmu suurtest rehvidest valmistatud toolidest, kahe mehe ja lõviga maalist. Kõik rääkisid ainult kunstist, trammist ja bussisõitu ei meenutanud keegi.

Täna Lead ja Piretit ja Piilude lapsi, kes vapralt vastu pidasid ja koos minuga kunsti nautisid☺. Tegin järelduse, et koolieelikutega kunstiprogrammides osalemine võiks kujuneda traditsiooniks.

„LAULMINE TEEB MIND ALATI NII RÕÕMSAKS!“

"Laulmine teeb mind alati nii rõõmsaks, laulan kõva häälega ja julgelt. Pilli mängida meeldib ka. Muusikaringis istun ma alati korralikult, sirge seljaga, jalad on maas. Vahele ma üldse ei sega. Mul on hea meel." Niimoodi rääkis muusikaringis kogetust Hugo kodus vanematele.

Esimesed kolm kuud muusika- ja plokkflöödiringi tegevust on selja taga. Aeg iseenesest pole ju pikk, aga esimesed muljed on jõudnud tekkida. Lapsed on terved olnud ja usinalt kohal käinud. Kordagi pole ma selle aja jooksul virisemist kuulnud, laste suhtumine asjasse on õige. Tullakse ja minnakse rõõmuga. Olen märganud, et muusikal on huvitav komme lastega mööda koridori rühmadesse kaasa minna.

Jõuluaeg pakkus mitmeid esinemisvõimalusi. Lasteaia pidudele lisaks kutsuti meid muusika kaudu jõulutunnet looma puuetega laste jõulupeole, kodulaste jõulupeole ja jõululaadale. Soovin mõnda momenti jagada.

Tabasalu päevakeskuses laulsime, tantsisime ja esitasime pillilugusid puuetega lastele. Pärast kontserti avaldas 6 lapselapse tänulik vanaema arvamust, et nii heal tasemel pole ta lasteaialapsi kunagi varem musitseerimas kuulnud. Olen prouaga nõus – lapsed olid tõesti suurepärased!

Tibutare jõululaada avasime sel aastal väikese kontserdiga. Uudne ja kordumatu hetk saabus siis, kui plokkflöödiõpilased publiku ette astusid ning oma esimesed palad esitasid. „Esimene esinemine plokkflöödiga – see oli jäädvustamist vääriv viiv,“ leidis tütre edusammude üle rõõmustav isa.

Plokkflöödil musitseerivad (vasakult): Heti Desiree Kangro, Elisabeth Kukk, Liisa Peet, Saara Väli, Anni Aednurm, Georg Hein ja Rahel Luik

Omamoodi proovikiviks on alati esinemine kodulaste jõulupeol, sest publikuks on pisipõnnid, kes lasteaias veel ei käi. Lauluhääled ja eriti rütmipillide helid köitsid kuulajaid siiski sedavõrd, et kuulajad said positiivse elamuse ning esinejad väärt kogemuse.

Siiras tänu lapsevanematele tagasiside ja toetuse eest! Tunnen, et ajame ühist asja! Siinkohal avaldan Hugo vanemate loal lõigu meilist, mille jõuludeks sain.

Meie vanematena rõõmustame selle üle, et muusikavõti on avanud ukse rõõmule ja headusele lapse südamesse ja hinge. Ja mis võib veel parem olla, kui rõõmus laps! Veel arvame, et väga oluline on õpetaja eeskuju ja entusiasm. See peegeldub tagasi laste tegevuses.

Jätkugu rõõmu, headust ja entusiasmi meile kõigile ka alanud aastasse! Helisevat uut aastat!

Muusikaõpetaja Irena Bormann-Eskor

Rõõm muusikast...

Kui muusikaõpetaja Irena sügisel muusikaringides osalemise võimaluse välja pakkus, haarasid paljud, sealhulgas Heti Desiree (5a, Sipsikud) vanemad toredast algatusest. Heti jäi põnevusega õpetaja Irena muusika- ja plokkflöödiringe ootama.

Mugavalt korraldatud, põnev, arendav ja lasteaias viibimise aja sisse mahutuv huviring on täpselt see, mida üks kasvav tütarlaps vajab ning millest lapsevanem unistab. Heti sõnul on Irena „väga tore õpetaja“ ja „ta on lausa 15 aastat muusikat õppinud!“. Tema tundides käib ta kindlasti hea meelega uuel aastal edasi. Heti rääkis, et ta on õppinud lisaks flöödile ka natuke kellamängu mängima ja see meeldib talle rohkemgi. Veel on ta õppinud ära vähemalt 5 laulu ja mitu pillilugu, rääkimata esimeste nootide tundmisest, millele tuginedes saab juba vanemale muusikakoolis käivale õelegi kodus harjutamise käigus kaasa rääkida.

Muusikaringi laste pagasis on juba ka mitu esinemiskogemust, millega on kaasnenud palju elevust ja mis on kasvanud julgust ning enesekindlust. Vanematena teeb meile suurt rõõmu õpetaja Irena professionaalne tegutsemine ja vahva klapp lastega, millest annavad tunnistust nii muusikaringe fännav laps kui toredad esinemised.

*Eva-Maria ja Karel
Heti Desiree vanemad*

Fotod lk 11-12: Priit Pöder, Marge Rennig

Jõuluaeg Tibutares...

Jõuluaega mahtusid südamlikud advendihommikud, kaunis näitus nii uutest kui vanadest jõulukaartidest, rikkalik jõululaat ja jõululoterii, jõululaulud-tantsuluuletused väga eriilmelistel jõulupidudel, tõeline jõuluilm...

Siiras tänu nii väikestele kui suurtele tibutarelastele, lastevanematele, sõpradele ja lähedastele, kes aitasid luua südamliku ja meeldejääva jõuluaja Tibutares!

RÕÕMSAT UUT AASTAT!

Tujurikkujad...

Lapsed ja õpetajad olid jõulupidudeks valmistudes teinud ära tohutu töö, õppides-õpetades etendustel esitamiseks selgeks imelised laulud, luuletused ja tantsud. Kahjuks ei hinnanud seda nii mõnigi lapsevanem, kes ei suutnud (või ei soovinud) ohjata oma noorema lapse toimetamisi ning kes jõulupidu vaatasid seljaga esinejate poole...

Tibutare jõululaat

13. detsembril toimus Tibutares selle aasta jõululaat.

Laadalis tervitasid väikese kontserdiga muusikaõpetaja Irena laulu- ja muusikaringi ning Piilu rühma lapsed.

Seejärel rutati mitmesugust põnevat jõulukaupa uudistama ja ostma.

Valik oli sel aastal väga rikkalik ja meelepärast kaupa leidus igale soovijale.

Et Tibutare emadel-isadel on vahvad ideed ja kuldsed käed, näitasid ilusad jõulukaardid ja – kaunistused, heegeldatud lumehelbed ja inglikesed, omatehtud patsikummid, kõrvarõngad ja kaelakeed, soojad ja pehmed sokid, sallid, käpikud, armsad kaisukad, maitsvad küpsedised ja hoidised ning palju, palju muud. Kõiki toredaid asju ei jõua üles lugedagi.

Laadal oli võimalik osaleda ka jõululoteriis. Kuna iga loos võitis, soovisid paljud proovida, kui õnnelik käsi neil on. Et võiduloose jätkuks kõigile, hoolitsesid Piilude lapsevanemad Toomas Mihkelson, Anneli Felding, Hallar Ränk, Ebe Värk jt. Suur, suur tänu neile!

Samuti suur aitäh kõikidele loteriis osalejatele. Saadud tulust said kõikide rühmade lugemispesad juurde kaks toredat raamatut „Suur raamat tüdrukutele“ ja „Suur raamat poistele“.

Ka saali üks nurk oli kujundatud lugemispesaks, kus soovijad said mõnusalt patjadel istudes uudistada ja lugeda ilusaid jõuluraamatuid. Laua ääres oli võimalus joonistada, värvida pilte või kirjutada jõuluvanale kirja. Et pesakeses töö hästi laabuks, hoolitsesid Piilude tublid tüdrukud Saara, Simona ja Liisi.

Saalis jalutasid aga korvidega Piilulapsed Sten, Kaur ja Grete Sandra, kes laadalistele maitsvaid piparkooke pakkusid.

Millised on aga laadaliste muljed?

Grete Sandra (6a): Mulle meeldis kõige rohkem loterii. Ma võitsin kuketassi ja telefonihoidja.

Lisette Maria (6a): Mulle meeldis kõik. Ostin komme ja küpsiseid. Loosis sain töömehe pliiatsi, hästi pika punast värvi.

Lisete (6a): Kõik meeldis. Ostsime emmega patsikummi, 2 popcorni palli ja jõuluehte. Loteriist sain valget värvi töömehe pliiatsi.

Adeele (6a): Mulle meeldis, et sain esineda ja laulda. Kahju, et ei saanud laadal olla, sest pidin ujuma minema.

Anni (6a): Mulle väga meeldis. Ostsime valge lillega patsikummid, loteriis võitsin klaastassi. Lugemispesas värvisin päkapiku värvipilti. Mulle meeldib ka esineda, Irena õpetas meile kaks ilusat flöödipala.

Katariina (7a): Mulle meeldis loosimine. Ma võitsin ühe pinali ja kaunistusega pliiatsi. Emme ostis ühe ilusa küünlaaluse. Mina valisin ühe kõrsiku otsas vahukommi, millel oli šokolaad peal.

Anni ema Jana: Minule väga meeldis. Üllatavalt palju oli laadal pakutavat. Väga maitsvad olid röstitud mandlid suhkruga ja vürtsidega. Õnneloos oli vahva. See oli hea mõte. Kindlasti tuleb jõululaada traditsiooni jätkata. See kaasab lapsevanemaid ühiselt tegutsema.

Kiisude õpetaja Kaie: Laad oli tore. Meeldis, et letid olid kahe rühma kaupa ja ei olnud trügimist. Loterii oli hea mõte. Eriti hea oli, kui üks müüja (lapsevanem Karin) teatas, et alates kella 18 on allahindlus 50%. See tekitas tõelise laadamelu ja emotsioonid.

Müüja Kaire: Tore, et taheti oma rühmale raha teenida ja jäeti jootraha. Kõik ostjad olid lahked, positiivsed ja viisakad.

Lasteaia direktor Lea: Mulle meeldis, et jõuluvanale saatsid kirjad ka lapsevanemad ja panid kirja oma soovid.

SUUR AITÄH muusikaõpetaja Irenale, müüjatele Karinile, Mirjele, Kairele, Vaimale, Annelile, Railile, Lindale ja Terjele, kõikidele rühmatöötajatele, lasteaia juhtkonnale ja muidugi usinatele meisterdajatele, küpsetajatele, vaaritajatele, ostjatele ja osalejatele!

HEAD UUT AASTAT TIBUTARE PERELE!

*Piilude rühma õpetajad Marika, Lea ja Piret
Fotod: Terje Vandmann*

Jõulukaardid läbi aegade

Millal said sa viimase postiga saadetud jõulukaardi?
Millal sa saatsid postiga viimase jõulukaardi?

Aina enam ja enam suhtleme me e-kirjade teel ning ka pühadeks ja tähtpäevadeks läkitame enam e-kaarte. Seda erilisemad on posti teel saadud ja saadetud jõulukaardid ning pühadetervitused.

Jõulukaartide saatmise tava sai alguse ülemöödunud sajandi viiekümnendail aastail Inglismaal ning levis kiiresti üle Euroopa ja jõudis peagi ka Eestisse. Esimesed jõulukaardid olid Eestis välismaist päritolu, kuigi eestikeelsete tekstidega, ja kõige sagedamini kujutati neil talvist kirikuga maastikku, kändide või illeksiokstega kellukesi, küünlasäras jõulupuud ja lapsi koos jõuluvanaga selle ümber. 1930ndate aastate rahvuslikkuse tõusulaines ilmusid kaartidele verivorstid, õllekannud ja rahvarõivad (allikas: <http://joulud.postimees.ee/199528/joulukaardid-ajast-aega/>).

Sel aastal otsustasime kaunistada meie lasteaia koridori jõuluajaks näitusega jõulukaartidest. Oma panuse imelise näituse valmimisel andsid nii lapsevanemad kui ka Tibutare personal. Kaarte oli näitusel nii ostetuid kui ka isetehtuid, eesti, vene, soome, rootsi, inglise ja saksa keelsete tekstidega, ühe- ja kahepoolseid, ruumilisi, värvilisi, must-valgeid, joonistatud ja fotodena.

Siiras tänu imelise näituse eest!

Õppealajuhataja Kaire Kollom

